

“मीठे बच्चे- आफ्नो तकदिर सतोप्रधान बनाउनको लागि यादमा रहने खुब पुरुषार्थ गर, सदा याद रहोस्- म आत्मा हुँ बाबाबाट पूरा वर्सा प्राप्त गर्नु छ ।”

प्रश्न:- बच्चाहरूलाई यादको चार्ट राख्न मुश्किल किन लाग्छ ?

उत्तर:- किनकि कति बच्चाहरूले यादलाई यथार्थ रूपले बुझ्दैनन् । बस्छन् यादमा अनि बुद्धि बाहिर भड्किन्छ । शान्त हुँदैनन् । त्यसले फेरि वायुमण्डलाई खराब गर्छ । यादै गरेनन् भने चार्ट फेरि कसरी लेख्ने । यदि कसैले भुटो लेख्यो भने धेरै दण्ड पर्न जान्छ । सच्चा बाबालाई सत्य बताउनुपर्छ ।

गीत:- तकदिर जगाकर आई हुँ...

ओम् शान्ति । रूहानी बच्चाहरूलाई फेरि पनि रूहानी बाबा हरेक दिन सम्झाउनुहुन्छ- जति हुन सक्छ देही-अभिमानी बन । आफूलाई आत्मा निश्चय गर अनि बाबालाई याद गर किनकि तिमी जान्दछौ- हामी उहाँ बेहदका बाबाबाट बेहद सुखको तकदिर बनाउन आएका छौं । त्यसैले बाबालाई याद गर्नुपर्छ । पवित्र सतोप्रधान नबनिकन सतोप्रधान तकदिर बनाउन सकिदैन । यो त राम्रोसँग याद गर । मूल कुरा हो नै एक । यो त आफ्नो पासमा लेखिदेऊ । हातमा नाम लेख्छन् नि । तिमीले पनि लेखिदेऊ- म आत्मा हुँ, बेहदको बाबाबाट म वर्सा लिइरहेको छु, किनकि मायाले भुलाइदिन्छ यसैले लेखिएको छ भने- घरी-घरी याद रहन्छ । मनुष्य ओम्को वा कृष्ण आदिको चित्र पनि लगाउँछन् यादको लागि । यो त हो नयाँभन्दा नयाँ याद । यो केवल बेहदका बाबाले नै सम्झाउनुहुन्छ । यो बुझ्यौ भने तिमी सौभाग्यशाली त के पद्म भाग्यशाली बन्छौ । बाबालाई नजानेका कारण, याद नगरेका कारण कंगाल बनेका छन् । एकै बाबा हुनुहुन्छ जो सधैंको लागि सुखी बनाउन आउनुभएको छ । गर्न त याद गर्छन् तर केही जान्दैनन् । बेलायतले पनि सर्वव्यापी भन्न भारतवासीबाट सिकेका हुन् । भारत गिरेको छ, त्यसैले सबै गिरेका छन् । भारत नै जिम्मेवार छ आफूलाई गिराउन र अरू सबैलाई गिराउन । बाबा भन्नुहुन्छ- म पनि यहाँ नै आएर भारतलाई स्वर्ग सच खण्ड बनाउँछु । यस्तो स्वर्ग बनाउनेको कति ग्लानि गरिदिन्छन् । भुलेका छन् त्यसैले लेखिएको छ- यदा यदा ही... यसको पनि अर्थ बाबाले नै आएर सम्झाउनुहुन्छ । बलिहारी एक बाबाको हो । अहिले तिमी जान्दछौ, बाबा आउनुहुन्छ अवश्य, शिव जयन्ती मनाउँछन् । तर शिव जयन्तीको कदर बिलकुलै छैन । अहिले तिमी बच्चाहरू सम्झन्छौ- अवश्य आएर जानुभएको हो, जसको जयन्ती मनाउँछन् । सत्ययुगी आदि सनातन देवी-देवता धर्मको स्थापना उहाँले नै गर्नुहुन्छ । अरू सबैले जान्दछन्- हाम्रो धर्म फलानोले फलानो समयमा स्थापना गरेको हो । उनीहरूभन्दा पहिले थियो देवी-देवता धर्म । उनीहरूलाई बिलकुलै थाहा छैन- यो धर्म कहाँ गुम भयो । अहिले बाबा आएर सम्झाउनुहुन्छ- बाबा नै सबैभन्दा उच्च हुनुहुन्छ, अरू कसैको महिमा छैन । धर्म स्थापकको महिमा के हुन्छ । बाबाले पावन दुनियाँको स्थापना र पतित दुनियाँको विनाश गराउनुहुन्छ र तिमीलाई मायामाथि विजय प्राप्त गराउनुहुन्छ । यो बेहदको कुरा हो । रावणको राज्य सारा बेहदको दुनियाँमा छ । हदको लंका आदिको कुरा होइन । यो हार-जितको कहानी पनि सारा यहाँको नै हो । बाँकी त उपकथा (बाइप्लट) हुन् । यहाँ नै डबल शिरताज र सिंगल ताज राजाहरू बन्छन्, अरू जति पनि ठूला-ठूला बादशाह भएर गएका छन्, देवी-देवता सिवाय कोहीमाथि पनि

२०७२ श्रावण २३ शनिबार ०८-०८-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन लाइटको ताज छैन । देवताहरू त फेरि पनि स्वर्गका मालिक थिए नि । अब शिवबाबालाई भनिन्छ नै परमपिता, पतित-पावन । यिनलाई लाइट कहाँ दिन्छन् । लाइट तब दिइन्छ जब विना लाइटका पतित पनि हुन्छन् । उनीहरू कहिल्यै विना लाइटका हुदैनन् । बिन्दीमा कसरी लाइट दिन सकिन्छ । हुन सक्दैन । दिन-प्रतिदिन तिमीलाई धेरै गहन-गहन कुरा सम्झाइरहनुहुन्छ, जसले जति बुद्धिमा बसाउन सक्छ । मुख्य हो नै यादको यात्रा । यसमा मायाको विघ्न धेरै पर्छ । लेखन त कसैले यादको चार्टमा ५०-६० प्रतिशत पनि लेख्छन् तर बुझ्दैनन् यादको यात्रा केलाई भनिन्छ । सोधिरहन्छन्- यस कुरालाई याद भन्ने ? बडो मुश्किल छ । तिमी यहाँ १०-१५ मिनेट बस्छौ, त्यसमा पनि जाँच गर- यादमा राम्रोसँग रहन्छु ? धेरै छन् जो यादमा रहन सक्दैनन् फेरि उनीहरूले वायुमण्डललाई खराब गरिदिन्छन् । धेरै छन् जसले यादमा नरहेका कारण विघ्न पारिदिन्छन् । सारा दिन बुद्धि बाहिर भड्किइरहन्छ । त्यो यहाँ शान्त कहाँ हुन्छ र, त्यसैले यादको चार्ट पनि राख्दैनन् । भुटो लेखनाले त अभै दण्ड पर्छ । धेरै बच्चाहरू भुल गर्छन्, छिपाउँछन् । सत्य बताउँदैनन् । बाबा भन्नुहुन्छ- सत्य बताएनौ भने कति दोष हुन जान्छ । जति ठूलो खराब काम गरेको भए पनि सत्य बताउनमा लाज लाग्छ । अक्सर गरेर सबैले भुटो बताउँछन् । भुटो माया, भुटो काया... छ नि । एकदम देह-अभिमानमा आउँछन् । सत्य सुनाउनु त राम्रै हो अभि बढि पनि सिक्छन् । यहाँ सत्य बताउनु पर्छ । ज्ञानको साथै यादको यात्रा पनि आवश्यकता छ किनकि यादको यात्राबाट नै आफ्नो अनि विश्वको कल्याण हुनु छ । ज्ञान बुझाउनको लागि धेरै सहज छ । यादमा नै मेहनत छ । बाँकी बीजबाट वृक्ष कसरी निस्कन्छ, त्यो त सबैलाई थाहा छ । बुद्धिमा ८४ को चक्र छ, बीज र वृक्षको ज्ञान हुन्छ नि । बाबा त सत्य हुनुहुन्छ, चैतन्य हुनुहुन्छ, ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ । उहाँमा ज्ञान छ सम्झाउनको लागि । यो हो बिलकुल असामान्य कुरा । यो मनुष्य सृष्टिको वृक्ष हो । यो पनि कसैले जान्दैनन् । सबैले नेति-नेति गर्दै गए । अवधिलाई नै जान्दैनन् भने बाँकी के जानून् । तिमीहरूमा पनि धेरै कम छन् जसले राम्रोसँग जान्दछन्, यसैले सेमिनार पनि बोलाउँछन् । आ-आफ्नो सल्लाह दिनुहोस् । सल्लाह त कसैले पनि दिन सक्दैनन् । यस्तो होइन- जसको नाम छ उनीहरूले नै दिनु छ । हाम्रो नाम छैन, कसरी दिने । होइन, कसैले पनि सेवा अर्थ कुनै सल्लाह होस्, सुझाव होस् लेख्न सक्छौ । बाबा भन्नुहुन्छ- कुनै पनि सल्लाह आयो भने लेख्नुपर्छ । बाबा ! यस युक्तिले सेवा धेरै बढ्न सक्छ । कसैले पनि सल्लाह दिन सक्छ । हेर्नुहुन्छ कुन-कुन प्रकारका सल्लाह दिइएका छन् । बाबा त भनिरहनुहुन्छ- कुन युक्तिले हामी विश्वको कल्याण गरौं, सबैलाई सन्देश दिऊँ । आपसमा विचार निकाल, लेखेर पठाऊ । मायाले सबैलाई भुलाइदिएको छ । बाबा तब आउनु हुन्छ जब मृत्यु सामुन्ने हुन्छ । अब बाबा भन्नुहुन्छ- सबैको वानप्रस्थ अवस्था छ, पढ नपढ, मर्नु अवश्य छ । तयारी गर नगर, नयाँ दुनियाँ अवश्य स्थापना हुनु छ । राम्रा-राम्रा बच्चाहरू जो छन् उनीहरू आफ्नो तयारी गरिरहन्छन् । सुदामाको पनि उदाहरण गायन गरिएको छ- मुठी चामल लिएर आए । बाबा हामीलाई पनि महल मिल्नुपर्छ । छ नै उनीहरूसँग चामल मुठी भने के गर्ने । बाबाले मम्माको उदाहरण बताउनुभएको छ- चामल मुठी पनि ल्याइनन् । तर पनि कति उच्च पद पाइन्, यसमा पैसाको कुरा होइन । यादमा रहनु अनि आफूसमान बनाउनु छ । बाबाको त कुनै शुल्क आदि छैन । सम्भन्छन्- हाम्रो पासमा पैसा छ भने किन यज्ञमा स्वाहा नगर्ने । विनाश त हुनु नै छ । सबै व्यर्थ भएर जान्छ । यसबाट केही त सफल गरौं । हरेक मनुष्यले केही न केही दान-

२०७२ श्रावण २३ शनिबार ०८-०८-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन

पुण्य आदि अवश्य गर्छन्। त्यो हो पाप आत्माहरूको पाप आत्माहरूलाई दान-पुण्य। फेरि पनि त्यसको अल्पकालको लागि फल मिल्छ। सम्भ- कसैले युनिवर्सिटी, कलेज आदि बनाउँछन्, पैसा धेरै छ, धर्मशाला आदि बनाएर दिन्छन् भने उनीहरूलाई घर आदि राम्रा मिल्छन्। तर फेरि पनि बिमारी आदि त हुन्छन् नि। सम्भ- कसैले अस्पताल आदि बनाएको छ भने तन्दुरूस्ती राम्रो रहन्छ। तर त्यसबाट सबै मनोकामना त सिद्ध हुँदैन। यहाँ त बेहदको बाबाद्वारा तिम्रो सबै कामनाहरू पूरा हुन्छन्।

तिमी पावन बन्छौ त्यसैले सबै पैसा विश्वलाई पावन बनाउनमा लगाउनु राम्रो हो नि। मुक्ति- जीवनमुक्ति दिनुहुन्छ त्यो पनि आधाकल्पको लागि। सबैले भन्दछन्- हामीलाई शान्ति कसरी मिल्छ। त्यो त शान्तिधाममा मिल्छ र सत्ययुगमा एक धर्म हुने भएकाले वहाँ अशान्ति हुँदैन। अशान्ति हुन्छ रावण राज्यमा। गायन पनि छ नि- राम राजा राम प्रजा... त्यो हो अमरलोक। वहाँ अमरलोकमा मर्ने अक्षर हुँदैन। यहाँ त बसी-बसी अचानक मर्छन्, यसलाई मृत्युलोक, त्यसलाई अमरलोक भनिन्छ। वहाँ मर्ने भन्ने हुँदैन। पुरानो एउटा शरीर छोडेर फेरि बालक बन्छन्। कति फइदा हुन्छ। श्री-श्रीको मतमा तिमी एवरहेल्दी बन्छौ। त्यसैले यस्ता रूहानी सेन्टर कति खुल्नुपर्छ। थोरै आए पनि त्यो कम होइन। यस समयमा कुनै मनुष्यले ड्रामाको अवधिलाई जान्दैन। तिमीलाई सोध्छन् फेरि यो कसले सिकाएको हो। अरे, हामीलाई बताउने बाबा हुनुहुन्छ। यति धेरै बी.के. छन्। तिमी पनि बी.के. हो। शिवबाबाका बच्चाहरू हो। प्रजापिता ब्रह्माका पनि बच्चा हो। यी हुन्- ह्युमेनिटिका ग्रेट-ग्रेट ग्रान्ड फादर (आदिपिता)। उहाँबाट हामी बी.के. निस्किएका हौं। वंशावली हुन्छ नि। तिम्रो देवी-देवताको कुल धेरै सुख दिनेवाला छ। यहाँ तिमी उत्तम बन्छौ फेरि वहाँ राज्य गर्छौ। यो कसैको बुद्धिमा रहन सक्दैन। यो पनि बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ- देवताहरूका पाउ यस तमोप्रधान दुनियाँमा पर्न सक्दैनन्। जड चित्रको छायाँ पर्न सक्छ, चैतन्यको पर्न सक्दैन। त्यसैले बाबा सम्झाउनुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, एक त यादको यात्रामा बस, कुनै पनि विकर्म नगर, अर्को सेवाका युक्तिहरू निकाल। बच्चाहरू भन्छन्- बाबा, हामी त लक्ष्मी-नारायण जस्तै बन्छौं। बाबा भन्नुहुन्छ- तिम्रो मुखमा गुलाब, तर यसको लागि मेहनत पनि गर्नु छ। उच्च पद पाउनु छ भने आफूसमान बनाउने सेवा गर। तिमी एक दिन देख्छौ- एउटा-एउटा पण्डाले १००-२०० यात्री पनि लिएर आउँछन्। पछि गएर देख्दैरहनेछौ। पहिले नै कहाँ केही भन्न सकिन्छ र ! जे हुँदै जान्छ त्यसलाई देख्दै गइन्छ।

यो बेहदको ड्रामा हो। तिम्रो सबैभन्दा मुख्य पार्ट हो बाबासँग, जो तिमी पुरानो दुनियाँलाई नयाँ बनाउँछौ। यो हो पुरुषोत्तम संगमयुग। अब तिमी सुखधामका मालिक बन्छौ। वहाँ दुःखको नाम- निशान हुँदैन। बाबा नै दुःख-हर्ता, सुख-कर्ता हुनुहुन्छ। आएर दुःखबाट मुक्त गर्नुहुन्छ। फेरि सम्भन्छन्- यति धन छ, ठूला-ठूला महल छन्, बिजुली छ, बस यो नै स्वर्ग हो। यो सबै हो मायाको पम्प। सुखको लागि साधन धेरै जम्मा गर्छन्। ठूला-ठूला महल बनाउँछन् फेरि मृत्यु कसरी अचानक हुन्छ, वहाँ मर्ने डर हुँदैन। यहाँ त अचानक मर्छन् फेरि कति शोक गर्छन्। फेरि समाधिमा गएर आँशु बगाउँछन्। हरेकको आ-आफ्नो रसम-रिवाज छ। अनेक मत छन्। सत्ययुगमा यस्ता कुरा हुँदैनन्। वहाँ त एउटा शरीर छोडेर अर्को लिइन्छन्। तिमी कति सुखमा जान्छौ। त्यसको लागि कति पुरुषार्थ गर्नुपर्छ। कदम-कदममा मत लिनुपर्छ। गुरुको वा पतिको

२०७२ श्रावण २३ शनिबार ०८-०८-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन मत लिन्छन् वा त आफ्नो मतले चलनुपर्ने हुन्छ। आसुरी मतले के काम दिन्छ। आसुरीतर्फ नै धकेल्छ। अब तिमीलाई मिल्छ ईश्वरीय मत, उच्चभन्दा उच्च यसैले गायन गरिएको पनि छ— श्रीमद्भगवानुवाच। तिमी बच्चाहरू श्रीमतद्वारा सारा विश्वलाई स्वर्ग बनाउँछौ। त्यस स्वर्गका तिमी मालिक बन्छौ त्यसैले तिमीले हर कदममा श्रीमत लिनु छ तर कसैको तकदिरमा छैन भने फेरि मतमा चल्दैनन्। बाबाले सम्झाउनुभएको छ— कसैको कुनै विचार छ, सल्लाह छ भने बाबालाई पठाऊ। बाबा जान्नुहुन्छ— को-को सल्लाह दिन लायक छन्। नयाँ-नयाँ बच्चाहरू निस्किएरहन्छन्। बाबा त जान्नुहुन्छ नि, कुन चाहिँ राम्रा-राम्रा छन्। दोकानदारहरूले पनि सल्लाह निकाल्नु पर्छ— यस्तो यत्न गरौं जसद्वारा बाबाको परिचय मिलोस्। दोकानमा पनि सबैलाई याद गराइराख। यहाँ जब सत्ययुग थियो तब एक धर्म थियो। यसमा चिन्तित हुने त कुरै छैन। सबैको एक बाबा हुनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म एकलाई याद गर्नु भन्ने तिम्रो विकर्म विनाश हुन्छ। स्वर्गको मालिक बन्छौ। अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) श्रीमतमा चलेर सारा विश्वलाई स्वर्ग बनाउने सेवा गर्नु छ, धेरैलाई आफूसमान बनाउनु छ। आसुरी मतबाट आफ्नो सम्हाल गर्नु छ।
- २) यादको मेहनतद्वारा आत्मालाई सतोप्रधान बनाउनु छ। सुदामा जस्तै जति पनि चामल मुठी छ त्यो सबै सफल गरेर आफ्ना सबै कामनाहरू सिद्ध गर्नु छ।

वरदानः— विशाल बुद्धि विशाल दिलद्वारा आफ्नोपनको अनुभूति गराउने मास्टर रचयिता भव

मास्टर रचयिताको पहिलो रचना— यो देह हो। जसले यस देहको मालिकपनमा सम्पूर्ण सफलता प्राप्त गर्छन्, उनीहरूले आफ्नो स्नेह वा सम्पर्कद्वारा सबैलाई आफ्नोपनको अनुभव गराउँछन्। त्यस आत्माको सम्पर्कबाट सुखको, दातापनको, शान्ति, प्रेम, आनन्द, सहयोग, हिम्मत, उत्साह, उमंग कुनै न कुनै विशेषताको अनुभूति हुन्छ। उनीहरूलाई नै भनिन्छ— विशाल बुद्धि, विशाल दिलवाला।

स्लोगनः— उमंग-उत्साहका पंखद्वारा सदा उड्ती कलाको अनुभूति गर्दै जाऊ।